

IMPOSTOR ROT209MI

Una conversa amb els fragments d'un mateix a la recerca de la unitat

THOMAS NOONE DANCE

L'any 2019 vaig estrenar *After the party*, un solo que combina gest, titelles i dansa amb el qual he estat de gira des de llavors. Ballant i actuant amb el titella aquests anys he descobert la infinitat de possibilitats de moviment que ofereix, la seva delicadesa i subtileza, així com les respostes emocionals, sorprenents i belles, que provoca en el públic. Això m'ha portat a continuar investigant la integració del moviment amb els titelles per a, amb el coneixement adquirit, portar-lo a un lloc diferent, més abstracte i subtilment diferent de la línia establerta en *After the party*.

Actuant he pres consciència de l'objecte i de la seva empremta estètica. Les escultures del seu creador, Andre Mello, impacten en l'espectador. A més, puc comprovar que ha influït en la meua manera de ballar, perquè manipulant-lo em moc d'una forma singular que gairebé sempre paròdia a la marioneta. Aquesta correlació "simbiòtica" dicta el vocabulari a partir del qual crear-ne un de nou només fusionant titelles i dansa, encara que en aquesta ocasió el seu objectiu és trobar l'equilibri entre ballari i titella; partint de dos éssers es fusionaran en una sola entitat.

MOTIVACIÓ

A més de l'enfocament purament tècnic de moure'm amb el titella, hi ha un interès conceptual relacionat amb un diàleg intern, una conversa amb un alter ego, imaginari o aparentment real. En una trobada a Roma posterior a *After the Party*, l'escultora Maria Angela Piga em va explicar que la peça li havia recordat a un conte d'Edgar Allan Poe de 1932 titulat "Le Duc de l'Omelette". La seva lectura em va portar cap a una reflexió sobre el que considerem els nostres dimonis interns, com es podria visualitzar el diàleg íntim amb un mateix, examinant qui és l'alter ego al qual ens dirigim i com influeix en la nostra autopercepció. També m'interessava la idea de reconèixer els defectes, el costat més fosc de cadascun.

Converses posteriors amb altres artistes i amics em van orientar cap al concepte de dualitat, a les formes en què percebem el bé i el mal. En la recerca va aparèixer la meva herència hindú i el xivisme. D'aquesta idea va sorgir la de la contemplació, que va reafirmar el concepte d'una peça meditativa en la qual la lluita per l'equilibri és l'objectiu. Tal vegada la intenció és simplement aquesta, un retrat, una observació sense judici, un viatge per a trobar l'equilibri, o fins i tot la pau.

EL TITELLA

En proposar la idea a Andre Mello es van unir diversos conceptes, obrint el debat fins a arribar a la proposta d'un titella de múltiples extremitats que s'assemblen i dos caps. El tors de la marioneta serà semirígid, adquirint forma figurativa només quan es manipuli, amb una ductilitat singular segons la tensió utilitzada durant la seva manipulació.

La idea és activar el moviment amb les parts individuals - braços, caps o tors-, així com la manipulació del titella combinant totes elles. Això em permetrà un control per a jugar amb el nivell d'animació d'una forma més abstracta que amb un titella complet.

En un nivell visual simple, el titella adopta forma humanoide amb la suma subtil de trets animals i influències dels mites sanscrits, jugant amb l'androgínia i el dualisme. No es farà referència directa a cap imatge en particular perquè no hi ha intenció d'invocar una mitologia o forma específica.

ESPAI ESCÈNIC

L'acció succeeix en un espai imaginari, íntim però atemporal, indefinit, sense decorat. Una instal·lació de llum composta de tires LED penjarà sobre l'escenari. La llum es converteix en l'espai, definint i delimitant, creant una miriada d'estats i ambients, una subtil variació de color infinitesimal i moviment provocat per la llum.

El concepte de llum com a escenari no és nou en el meu treball, l'he anat desenvolupant en treballs anteriors com *Less*, *Beneath* o *Medea*. La idea de crear ambients rics i suggeridors a partir d'un espai aparentment buit és una línia en la qual continuo investigant.

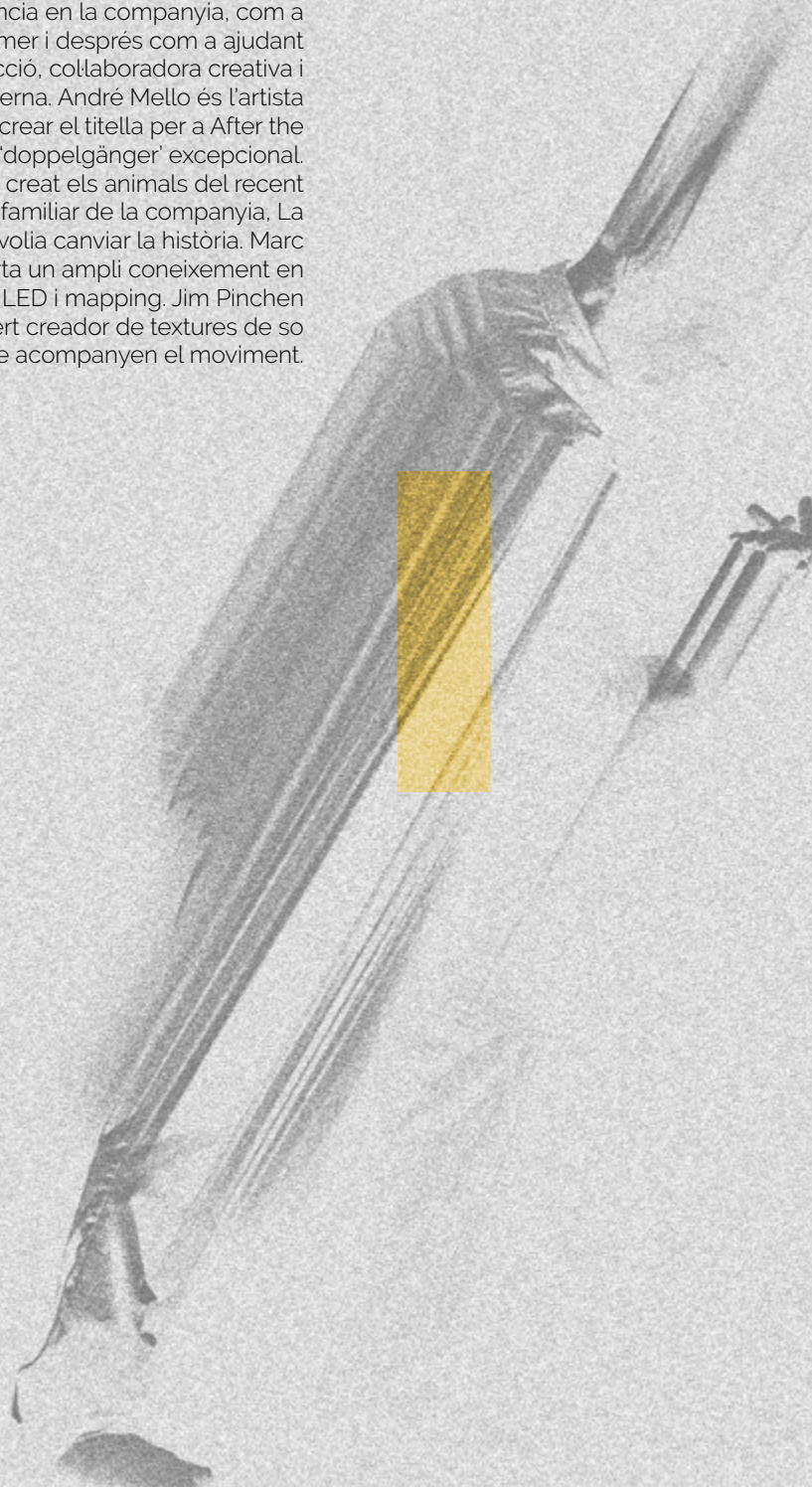
PAISATGE SONOR

De la mateixa manera que la il·luminació, imagino la música com un mantell sonor del qual emergeixen melodies i ritmes mentre la marioneta o el meu cos passen d'un estat neutre a ser una cosa viva. L'ús de contrastos, com la veu enfront de textures electròniques, instruments reals al costat de sons, són metàfores de les accions que es desenvolupen.

En aquest projecte m'acompanyarà
l'Alba Barral com a assistent coreogràfica,
Andre Mello en la creació del titella,
Marc Lleixà en el disseny d'il·luminació
i Jim Pinchen en la composició musical

Alba Barral aporta els seus anys
d'experiència en la companyia, com a
ballarina primer i després com a ajudant
de direcció, col·laboradora creativa i
mirada externa. André Mello és l'artista
que va crear el titella per a After the
Party, un 'doppelgänger' excepcional.
També ha creat els animals del recent
espectacle familiar de la companyia, La
gata que volia canviar la història. Marc
Lleixà aporta un ampli coneixement en
il·luminació LED i mapping. Jim Pinchen
és un expert creador de textures de so
que acompanyen el moviment.

THOMAS NOONE és ballari, coreògraf, director d'escena i docent. Com a creador, les seves peces tenen un estil singular, gestual, físic i atlètic. Resideix a Barcelona, on té la seva pròpia formació, TND, creada en 2001, companyia associada amb el SAT! Teatre des de 2005. En els últims anys ha creat més d'una trentena de produccions per a TND. Com a coreògraf convidat ha signat peces per a altres companyies com el Ballet de Basilea (Suïssa), TanzTheater de Munster (Alemanya), Norrdans (Suècia), Ballet du Rhin (França), Company E (Washington), Stopgap (el Regne Unit) i Muse-Kyo (Japó), aquestes dues últimes dedicades a la dansa inclusiva professional. El 2017 va crear Many per la Producció Nacional de Dansa de la Generalitat de Catalunya.

És director artístic del festival Dansat! en el SAT! Teatre des de 2006 i assessor de la programació de dansa regular del teatre. Organitza col·laboracions internacionals en el mateix teatre..

ALBA BARRAL

Graduada per l'escola superior de dansa contemporània Artez Institut of the Arts (Arnhem, Holanda) va treballar amb les companyies Leine & Roebana i Suzy Blok a Amsterdam. Va entrar a TND el 2008 i des de llavors és membre estable de la companyia. Des del 2012 també forma part del projecte Camaralucida, dirigit per Lautaro Reyes i col·labora amb La Veronal com a ballarina i repetidora.

Com a coreògrafa, va guanyar el primer premi en el Certamen Coreogràfic de Sabadell i en el Certamen Coreogràfic de Sevilla amb la peça que va crear "Capitol I" (2009), cocreada al costat de Horne Horneman. Ha acompanyat a Thomas Noone en diferents tallers i classes vinculats a l'activitat pedagògica de la companyia, incloent-hi el projecte Dancing Bodies i els tallers de la tècnica pròpia Reducció Conscient.

ANDRÉ MELLO

Artista brasiler, col·laborador regular de Duda Paiva. Escultor especialitzat en la creació de titelles, es va encarregar de la construcció del titella per l'espectacle de Thomas Noone After the party, amb la qual va aconseguir una increïble rèplica del ballari, un titella de sorprenent expressivitat i gran malleabilitat. També ha creat els titelles de l'espectacle familiar La gata que volia canviar la història.

JIM PINCHEN

Multi instrumentista, compositor i vocalista. Pinchen ha treballat extensament en diversos estils incloent rock, funk, soul, jazz, ritmes llatins, clàssic, electro, dubstep, drum & bass i gèneres experimentals. Des de l'inici de la seva carrera ha col·laborat amb altres formacions, músics, coreògrafs, cineastes i directors de teatre al Regne Unit i Europa. Combina projectes musicals convencionals amb altres inclosius que potencien la integració d'immigrants o adolescents en risc d'exclusió. Ha creat més d'una dotzena de composicions musicals per a obres de Thomas Noone.

MARC LLEIXÀ

Format en imatge i so i especialitzat en imatge filmica. Des de 2001 forma part del departament d'illuminació de la Fundació Teatre Lliure de Barcelona, des de 2013 com a cap d'illuminació. Realitza dissenys d'illuminació i audiovisuals per a artistes com Juan Carlos Lleida, Àlex Rigola, Xavier Albertí, Maria Arnal i Marcel Bagés, Julio Manrique o Juan Carlos Martel.

IMPOSTOR ROT209MI

Collaboradors

SAT! Sant Andreu Teatre (Barcelona, Espanya) / Orbita Spellbound – Centre Nacional de Producció de Dansa del Teatre Palladium (Roma, Itàlia) / Roxy Center (Ulm, Alemanya) / Lefkosia Dansi House (Nicòsia, Xipre).

Contacte

admin@thomasnoonedance.com
www.thomasnoonedance.com